

dr. Träger Herbert

1927. szeptember 16-án született Budapesten.

1945-ben érettségizett a Fasori Evangélikus Gimnáziumban.

1945 őszén iratkozott be a Műegyetem Mérnöki Osztályára. 1949. szeptember 20-án szerezte meg jeles minősítésű mérnöki oklevelét. Az utolsó hónapokban az I. sz. Hídépítéstani Tanszéken demonstrátorként működött.

1949-ben és 1950-ben – rövid idegi – az Állami Mélyépítéstudományi és Tervező Intézetnél (ÁMTI), illetve a Közúti Hídberuházási Vállaltnál dolgozott. 1950. április elsején került a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumba, ahol megszakítás nélkül a Közúti Hídosztályon dolgozott.

Az első években a hídtervek jóváhagyás előtti átvizsgálása és a próbaterhelések lebonyolítása volt a feladata. Időközönként, munkaidőn túl a Mélyépítési Tervező Vállalatnál hídtervezési munkákban vett részt.

1952-től a hídépítések helyszíni műszaki ellenőrzését látta el. Fontosabb munkái a következők voltak: a 6. sz. főút építésével kapcsolatos mecseki völgyhidak és más műtárgyak, a Keleti-főcsatorna ívhídjai, a sárospataki Bodrog-híd, a tokaji Tisza-híd.

Első önálló feladata a szolnoki Tisza-híd és ártéri híd építésének központi irányítása volt.

1956-ban főmérnöki, 1964 elején pedig csoportvezető főmérnöki beosztásba került. 1962-ban megbízást kapott az osztályvezető helyettesítésére, 1973-ban pedig a hídosztály vezetésére.

Ellátta Budapest területén a hídépítési tevékenység felügyeletét és irányítását. Utóbbival kapcsolatban foglalkozott az Erzsébet híd újjáépítésével és általában a Duna-hidakkal, a metróval kapcsolatos hídjellegű műtárgyakkal, az új felüljárókkal és az Árpád híd szélesítésével.

Az 1983. évi átszervezéstől 1988-ig egyedül intézte a hídügyeket, minisztériumi főtanácsosként.

Részt vett több országos tervpályázat bíráló bizottságában, illetve elnökként vezette azokat.

1964-66 között az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem gazdasági mérnöki karának levelező hallgatója volt. 1968-ban kitüntetéses oklevelet szerzett. 1970-ben elnyerte az egyetemi doktori címet „A közúti hídszabályzat módosítása” c. értekezésével.

A BME címzetes docense.

Részt vett a közúti híd szabályzat szerkesztésében, az újabb kiadás előkészítésében. A Transzeurópai Észak - Déli Autópálya (TEM) részére előírás-tervezetet készített a hidak méretezésének alapjául szolgáló terhekre vonatkozólag.

„Vonókábeles ívhidak sérült kábeleinek helyettesítése új kábelekkel” c. szabadalmat kapott Huszár Gyulával.

Ismételten tartott előadásokat a Mérnöki Továbbképző Intézetben és a Közlekedéstudományi Egyesületben, továbbá a szakmérnökképzés keretében, ezek anyaga két ízben, jegyzet formájában is megjelent (előregyártott hídszerkezetek, ill. Közúti hidak a szakmérnökképzés keretein belül).

Többször tartott külföldön előadást a hídépítés különböző témáiról: 1967-ben Drezdában az egyetem acélszerkezeti konferenciáján, 1971-ben Bécsben a Kulturális Kapcsolatok Intézete rendezésében, 1973-ban pedig Grazban, az ottani műegyetem felkérése alapján.

Részt vett egy technikai tankönyv megírásában. Lektorált egy szakközépiskolai tankönyvet és egy főiskolai jegyzetet. 1972-1992 között tagja volt a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán működő Államvizsga Bizottságnak. Részt vett a főiskola végző hallgatói által készített szakdolgozatok konzultálásában és bírálatában.

Dr. Palotás László vezetésével részt vett a Hidak c. könyv megírásában.

Dr. Medved Gáborral közös cikke jelent meg egy japán szaklapban.

Számos cikkét közölte a Mélyépítéstudományi Szemle, egy-egy dolgozata pedig a Nemzetközi Híd- és Szerkezetépítési egyesület 1964. illetve 1988. évi kongresszusának anyagában jelent meg. A magyar csoportban rendszeresen működött, fontosabb hídépítéseinkről tájékoztatásokat állított össze az egyesület közleményei részére. (Egy évig – a titkár távollétében – ellátta az egyesület magyar csoportjának titkári teendőit.)

2000 és 2008 között az IABSE magyar csoportjának elnöke volt.

Hídépítés tárgyú tanulmányúton vett részt – egy-két hetes időtartammal - 1964-ben a Szovjetunióban, 1965-ben az NDK-ban, 1970-ben Angliában és Franciaországban, 1975-ben Belgiumban és az NSZK-ban. Számos nemzetközi kongresszuson és szimpóziumon (IABSE, FIB) vett részt.

1988 óta nyugdíjas. Szakértőként folyamatosan dolgozott a közúti hidak szakterületen, különösen a szabályzati előírások korszerűsítésén.

1996 óta az Országos Közúti Hídtervtár üzemeltetője.

1948-ig és 1990 után aktív tagja volt a cserkészmozgalomnak.

Mindig szeretett rejtvényt fejteni. Az utóbbi években egy ilyen klub tagjaként több rejtvényfejtő versenyt nyert meg.

Kitüntetései

Munka Érdemérem (1962)

Munka Érdemrend ezüst fokozat (1963)

Jáky József emlékérem (KTE)

Év Hidásza díj (1997)

Aranydiploma (1999)

Apáthy Árpád-díj (2007)

Clark Ádám Életműdíj (2015)

